

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

27 במרץ 2019

ערר (ת"א) 2107-19

בפני כב' הדיין דותן ברגמן

העוררים:

1. מריה פוגמייב
2. קריסטיאן פוגמייב

- נגד -

המשיב:

משרד הפנים – רשות האוכלוסין וההגירה

נוכחים:

העוררים (ע"י שב"ס)
עו"ד זרי חזן, עו"ד בן יעקב, ב"כ העוררים
עו"ד רועי פסטרנק, עו"ד אמיר טוויטו, ב"כ המשיב
מתורגמן לשפה הרוסית, מר אלכסנדר מולינסקי

ממסמך זה הוסר הפרוטוקול

פסק דין

1. העוררת היא אזרחית אוקראינה, ילידת שנת 1961, אשר נכנסה לישראל כתיירת ביום 16.12.1999. רישיון הישיבה של העוררת פקע ביום 16.3.2000, ומני אז נותרה העוררת לשהות בישראל שלא כדין.
2. העורר, בנה של העוררת, נולד בישראל ביום 18.10.2000, ומאז שוהה בישראל, כשהוא נטול מעמד, ושלא כדין.
3. ביום 20.2.2019 נעצרו העוררים על ידי פקחי המשיב, ולאחר שנערכו להם שימועים, הונפקו להם צווי הרחקה ומשמורת. העוררים עודם מצויים במשמורת, בהתחשב בכך שטרם הונפקו להם מסמכי נסיעה כך שיוכלו לשוב לארצם, ומשלא מצא בית הדין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין כי ניתן להורות על שחרורם.
4. ביום 10.3.2019 הגישו העוררים בקשה לקבלת מעמד בישראל מטעמים הומניטריים. בו ביום, נדחתה הבקשה על הסף על ידי המשיב, וזאת מאחר ובידי העוררים אין דרכונים

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

תקפים, ובהתחשב בדרישת נוהל מס' 5.2.0022 ('נוהל הסדרת עבודתה של הוועדה הבינמשרדית המייעצת לקביעה ומתן מעמד בישראל מטעמים הומניטריים') לפיו יש להציג דרכון בתוקף לשנתיים כאשר מבקשים מעמד בישראל מטעמים הומניטריים. ערר פנימי שהגישו העוררים אל המשיב, נדחה על ידי ביום 11.3.19 המשיב מאותם טעמים.

5. כנגד החלטות המשיב הוגש הערר שבכותרת, במסגרתו נטען כי העורר נולד וגדל בישראל, התחנך במסגרות חינוך ישראליות והינו נטוע בתרבות הישראלית. כן נטען כי העוררים ניסו בעבר לפעול להסדרת מעמדם בישראל במסגרת החלטות ממשלת ישראל לעניין ילדי עובדים זרים, אך מאמצייהם לא צלחו בהתחשב בהיעדר תיעוד מתאים. העוררים הלינו על החלטות המשיב להרחיק את העוררים מישראל, מבלי שנבחנה למעשה בקשתם לקבלת מעמד מטעמים הומניטריים.

6. במסגרת כתב התשובה עמד המשיב על השתלשלות העניינים העובדתית, ומסר כי אין ברישומיו כל תיעוד להגשת בקשות על ידי העוררים עובר למעצרים. משאין חולק כי מדובר במי ששוהים בישראל שלא כדין, טוען המשיב כי בדין הוצאו צווי ההרחקה ואין מקום להתערב בהחלטותיו. משאין בידי העוררים דרכון תקף, טוען המשיב כי לא צריך היה לבחון את בקשתם, אשר הוגשה בניגוד לתנאי נוהל מס' 5.2.0022.

7. לאחר קריאת כתבי הטענות וקיום דיון היום במעמד הצדדים, מצאתי לקבל את הערר באופן חלקי.

8. דחיית בקשת העוררים לקבלת מעמד מטעמים הומניטריים על הסף, אך ורק מאחר ואינם יכולים להציג לעת הזאת דרכון של ארצם בתוקף לשנתיים, אינה סבירה בנסיבות העניין.

9. אכן, דרישת הצגת הדרכונים מעוגנת במסגרת נוהל מס' 5.2.0022, והגיונה בצידה. עם זאת, ככל הוראת נוהל, מוטל על המשיב להחליט בכל עניין נקודתי האם עליו לחרוג מהוראות הנוהל (וראה למשל עת"מ (י-ס) 17095-06-13 מחאג'נה נ' משרד הפנים: "נהלים אינם חזות הכל, אלא הוראות כלליות שנועדו, בין היתר, לאפשר לגוף המנהלי להפעיל את סמכותו בקלות, במהירות ותוך אחידות ושוויוניות. אף מקום בו קיים נוהל, אין משמעות הדבר כי אין עוד צורך להפעיל שיקול דעת ולבחון את המקרה על נסיבותיו הפרטניות". כן ראה – עע"מ 4014/11 אבו עיד נ' משרד הפנים). בענייננו, סילוק על הסף של בקשתם של עוררים הנמצאים בישראל שני עשורים, כאשר העורר אף נולד בישראל ומעולם לא היה באוקראינה, לאור העובדה כי אין בידיהם לעת הזאת להציג

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

מסמכי נסיעה תקפים מאוקראינה, אינה סבירה, ובנסיבות העניין, מוטל היה על המשיב לחרוג מנהליו ולבחון את הבקשה לגופה.

10. צודק המשיב בטענתו בכתב התשובה, כי אין בעצם השהות הממושכת במדינת ישראל, ובעצם הלידה בישראל, בכדי להקנות כשלעצמם מעמד בישראל. עם זאת, בנסיבות ענייננו, מן הראוי שמכלול הטענות בעניינם של העוררים, יובא בפני הגורמים המוסמכים למתן מעמד בישראל מטעמים הומניטריים, על מנת שישקלו את מכלול הנסיבות, ויחליטו האם ליתן מעמד בישראל לעוררים או למי מהם (וזאת, כמובן, מבלי שאעמוד כעת על סיכויי בקשה זו לגופה, בטרם בחן אותה המשיב).

11. בנסיבות אלה, מצאתי להורות למשיב לדון בבקשת העוררים לקבלת מעמד בישראל מטעמים הומניטריים לגופה, מבלי לדחותה על הסף לאור אי יכולתם של העוררים להמציא תיעוד תקף לעת הזאת (והכל כאשר במקביל ימשיכו העוררים במאמציהם להשגת התיעוד הנדרש).

12. בנסיבות העניין, משמצויים העוררים במשמורת כבר מיום 20.2.2019, ומשאין כל צפי של ממש להרחקתם על אף שאין חולק כי שיתפו פעולה באופן מלא עם המשיב בהליכי הרחקתם, ומששוכנעתי כי ערבות בסכום גבוה תבטיח את צאתם של העוררים מישראל בכוחות עצמם במידת הצורך, לא מצאתי כי יש להותיר לעת הזאת את העוררים במשמורת, ואני מורה על שחרורם בתנאים הבאים:

א. העוררים ישוחררו מן המשמורת בכפוף להפקדת ערבות בנקאית בסך של 50,000 ₪ במשרדי המשיב בנתב"ג (להלן – "הערבות").

ב. עובר לשחרור העוררים, יחתמו העוררים על מכלול המסמכים הנדרשים לצורך הנפקת מסמכי נסיעה (ככל שסבור המשיב כי נדרשת חתימה על מסמכים נוספים), וימציאו כתובת מגורים עדכנית.

ג. בתוך 14 יום ממועד שחרור העוררים, תוגש אל המשיב בקשה עדכנית ומפורטת למתן מעמד לעוררים, או למי מהם, מטעמים הומניטריים.

ד. עד למסירת החלטת המשיב בבקשת העוררים, לא יינקטו כנגד העוררים הליכי אכיפה. משרדו של ב"כ העוררים יהווה כתובת למסירת החלטות והודעות לעוררים.

ה. הערבות תבטיח את צאתם של העוררים מישראל בהתאם להחלטתו העתידית של המשיב. מובהר, שככל שלא תופקד הערבות בתוך 7 ימים מהיום, רשאי

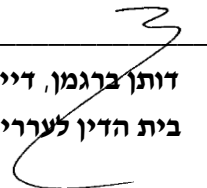
מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

המשיב להרחיק את העוררים מישראל, ובמקרה כזה תיבחן הבקשה אשר יגישו בעודם שוהים באוקראינה.

13. אין צו להוצאות.

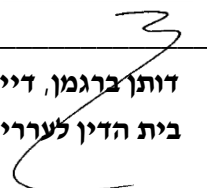
זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי בתל-אביב, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
ניתן והודע היום, 27 במרץ 2019, כ' באדר ב' תשע"ט, במעמד הנוכחים.

דוֹתָן בֶּרְגֶּמָן, דיין
בית הדין לעררים

החלטה

בנסיבות העניין, ובכדי לאפשר למשיב להגיש ערעור על פסק הדין, אני מעכב את ביצוע ההחלטה עד ליום 28.3.2019, בשעה 13:00.

ניתנה והודעה היום, 27 במרץ 2019, כ' באדר ב' תשע"ט, במעמד הנוכחים.

דוֹתָן בֶּרְגֶּמָן, דיין
בית הדין לעררים